

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: JL Audio spol. s r.o.**, sídlem v Litvínově, Chudeřinská 10, IČ 25465325, zastoupeného JUDr. Jiřím Fílou, advokátem, se sídlem v Karlových Varech, U Imperiálu 10, **proti žalovanému: Odvolacímu finančnímu ředitelství**, Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 12.7.2012, č.j. 7612/12-1200-505700,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem (dále jen „původní žalovaný“) ze dne 12.7.2012, č.j. 7612/12-1200-505700, jímž bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Litvínově (dále jen „správce daně“) ze dne 8.12.2011, č.j. 78007/11/207971506043, kterým byla žalobci dodatečně doměřena daň z příjmů právnických osob za rok 2007 ve výši 186 000,- Kč a penále vyčíslené ve výši 37 200,- Kč.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o finanční správě“), kterým byla zrušena

všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanoveními § 5, § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství.

V žalobě žalobce uvedl, že rozhodnutí původního žalovaného i správce daně jsou v rozporu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), a zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“). Neúplně a nesprávně byl zjištěn skutkový stav a zejména byly nesprávně vyhodnoceny důkazní prostředky. Dále došlo i k nesprávnému právnímu posouzení věci a obě rozhodnutí jsou navíc i nepřezkoumatelná. Správce daně na základě kontroly daně z příjmů právnických osob zvýšil základ daně žalobce o 823 055,15 Kč, ze které převážnou část, a to 806 259,15 Kč představují neprokázané náklady na zboží. Doměrek souvisí s obchodním vztahem mezi žalobcem a společností PROFI-RENOVA s.r.o., který byl založen objednávkou na provedení kompletního elektrorozvodu včetně dodávky a montáže bezpečnostních zařízení v objektu kasáren v Dolním Jiřetíně. Žalobce má na rozdíl od správce daně a původního žalovaného za to, že prokázal použití uvedených nákladů na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24 odst. 1 ZDP. Oprávněnost vynaložených nákladů doložil přímými důkazy, a to skladovou evidencí potvrzující výdej materiálu na zakázku pro společnost PROFI-RENOVA s.r.o., fakturou č. 2007/128 a fakturou č. 2007/166, soupisem materiálu dodaného spolu s pracemi vyúčtovanými na vystavených fakturách č. 2007/128 a č. 2007/166, výpověďmi svědka M. Š. a jednatele společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. Jednotlivé prvky autopříslušenství byly společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. dodány jako kompenzace za porušení povinností vyplývajících z ústní smlouvy o dílo. Vzhledem k tomu, že ze strany žalobce nebyly práce provedeny v plném rozsahu, dohodli se účastníci smlouvy na náhradním plnění spočívajícím v dodání autopříslušenství. Původní žalovaný a správce daně nadto nesprávně vyhodnotili předávací protokol č. 2007/128 ve spojení se skladovou evidencí k faktuře č. 2007/125. Ze skladové evidence jednoznačně vyplývá, že panu Jaroslavu Noskovi (nikoliv společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. jak bylo deklarováno) byla vydána pouze jedna položka, a to koberec RP-9207 ROCKFORD, nikoliv celkem 28 položek. Pokud by byla skladová evidence vyhodnocena správně, nemohl by být učiněn závěr o nevěrohodnosti svědka M. Š. a o nevěrohodnosti a průkaznosti předávacích protokolů.

Původní žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Po stručné rekapitulaci dosavadního řízení uvedl, že náklady představující různé autopříslušenství nesouvisí s vyfakturovanou zakázkou dodávky a montáže bezpečnostních zařízení v objektu bývalých kasáren. K námitce týkající se vyhodnocení skladové evidence uvedl, že se jedná o jeden z řady důkazních prostředků a v případě vyhodnocování tohoto důkazního prostředku došlo k přehlédnutí. Vyhodnocení této evidence však mělo v celkovém kontextu objemu vyhodnocovaných důkazních prostředků pouze zcela marginální vliv. Ačkoliv na společnost PROFI-RENOVA s.r.o. byly vystaveny faktury č. 2007-083 a č. 2007-102, v účetnictví žalobce byl pod těmito čísly faktur uveden jiný odběratel. Kdyby bylo postupováno účetně správně, tak by byly stornované faktury zaneseny do účetnictví a použití původních čísel faktur by bylo vyloučené. Žalobce nezaúčtování původních faktur vystavených na společnost PROFI-RENOVA s.r.o. vysvětloval tím, že práce uvedené na obou fakturách odběratel nepřevzal a obě strany se dohodly na skartování faktur. Smluvená cena kontraktu ve výši 2 000 000,- Kč neodpovídá částce, který byla za provedené práce skutečně vyfakturovaná,

neboť v účetnictví žalobce zbyly pouze faktury č. 2007-128 na částku 691 835,80 Kč a č. 2007-166 na částku 561307,80 Kč. Při daňové kontrole byly žalobcem předány další důkazní prostředky, a to „Předávací protokol k dokladu č. 2007/128“ a „Předávací protokol k dokladu č. 2007/166“, které obsahují soupis různého autopříslušenství a autodoplňků, které na první pohled se zakázkou nesouvisejí. I přes výslech svědků Š. a K. vyhodnotil původní žalovaný předávací protokoly jako nedůvěryhodné důkazní prostředky, a to i při nezohlednění argumentace týkající se skladové evidence, neboť tyto důkazní prostředky patří k formálním důkazním prostředkům a svědecké výpovědi je jednoznačně nepotvrdily. Objednaná dvoumilionová zakázka byla po „skartaci“ prvních dvou faktur ve skutečnosti vyfakturována jen ve výši 1 253 143,60 Kč, což by nasvědčovalo neprovedení některých prací, jak uvádí žalobce. Pak ale není odpovídající údajná kompenzace ve výši 806 259,15 Kč. Žalobce své tvrzení o kompenzaci v rámci zakázky neprokázal, a tudíž tento náklad není daňově účinný.

Při jednání právní zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na písemné vyhotovení žaloby a žalobcem předloženou skladovou evidenci. Ze správního spisu jednoznačně vyplynul obchodní vztah mezi žalobcem a společností PROFI-RENOVA s.r.o. na základě ústní smlouvy o dílo. Dle jeho přesvědčení lze výpověď svědka Škrábala vyhodnotit jako věrohodnou a prokazující, že žalobce oprávněně uplatňuje daňově uznatelné výdaje v souvislosti s dotyčnou smlouvou o dílo, přičemž tyto výdaje představují kompenzaci za nezrealizování smlouveného díla ve 100% podobě.

Žalovaný se z jednání řádně omluvil.

Podle § 52 odst. 1 s.ř.s. provedl soud z vlastní iniciativy důkaz výpisem z Obchodního rejstříku ke společnosti PROFI-RENOVA s.r.o., IČ 27266664, sídlem v Mostě, Dělnická 21.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud si vyžádal u původního žalovaného spis a po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, která však zůstala v naprosto obecné rovině. Soud tak může jen konstatovat, že vypořádání se s odvolacími námitkami žalobce považuje soud za dostatečné a srozumitelné a je z tohoto odůvodnění patrný náhled původního žalovaného na žalobcem tvrzené námitky.

Ze správního spisu postoupeného původním žalovaným zjistil soud tyto následující podstatné skutečnosti. Dne 15.6.2007 byla vyhotovena objednávka společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. na kompletní elektrorozvody včetně uložení v objektu bývalých kasáren v Dolním Jiřetíně. Práce měly započít v měsíci červnu a dokončeny měly být dle dohody do

5.12.2007, maximálně však do 31.12.2007. Dohodnutá cena bez DPH byla v objednávce uvedena 2 000 000,- Kč. Na uvedenou zakázku byly vystaveny čtyři faktury, a to faktura č. 2007-083 ze dne 15.7.2007 na částku 412 230,- Kč, faktura č. 2007-102 ze dne 10.8.2007 na částku 481 290,10 Kč, faktura č. 2007-128 ze dne 30.10.2007 na částku 691 835,80 Kč a faktura č. 2007-166 ze dne 14.12.2007 na částku 561 307,80 Kč. Faktury č. 2007-083 a č. 2007-102 měly být dle tvrzení žalobce stornovány z důvodu neprovedení prací (vyjádření ze dne 1.11.2010). K fakturám č. 2007-128 a č. 2007-166 byly vystaveny i předávací protokoly obsahující desítky položek autopříslušenství (označených jako soupis dodaného a zamontovaného materiálu), které měly být dle žalobce předány společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. jako kompenzace za neprovedené práce v celkové hodnotě 806 259,15 Kč, a to konkrétně k faktuře č. 2007-128 náklad bez DPH ve výši 548 935,27 Kč a k faktuře č. 2007-166 náklad bez DPH ve výši 257 323,88 Kč. Tyto náklady tedy uplatnil žalobce jako daňově uznatelný náklad k zakázce fakturované fakturami č. 2007-128 a č. 2007-166. Žalobce dále předložil i dodací list ze dne 29.10.2007 k faktuře č. 2007-128, v němž uváděl výkopové práce, pokládku a montáž kabelového vedení, optický kabel, zajištění bezpečného uložení kabelových svodů a závěrečné GPS zaměření provedených prací v celkové hodnotě 823 320,- Kč. Faktury č. 2007-166 a č. 2007-128 v celkové výši 1 253 144,60 Kč byly žalobci ze strany společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. uhrazeny.

Svědkyne M. R., zaměstnankyně společnosti PROFI-RENOVA s.r.o., potvrdila, že faktury č. 2007-083 a č. 2007-102 byly do účetnictví společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. zařazeny omylem, neboť měly být stornovány. To se dozvěděla od někoho z vedení společnosti.

Svědék T. Š., zaměstnanec společnosti PROFI-RENOVA s.r.o., uvedl, že ve spolupráci se žalobcem byly dodávány nějaké elektroinstalace a dalších elektrické věci v rámci zakázky. Jednalo se o ruční i strojové výkopové práce. Materiál byl součástí dodávky, ale materiálu konkrétně svědek nerozuměl a ani ho nezajímal, protože je stavař. Jednalo se mu o to, aby to fungovalo. Žalobce udělal práci, která byla objednána. Po předložení předávacích protokolů č. 2007/128 a č. 2007/166 uvedl, že podpis je jeho, uvedený den byly věci převzaty, ale tato věc k fakturaci ho nezajímal. Byly výhrady k nějakým provedeným pracím, a tak žalobce nabídl jako kompenzaci, že dodá nějaké věci do aut. Zpětně bylo zjištěno, že žalobce fakturoval nad rámec fakticky provedených prací. Faktury byly následně stornovány. Materiál uvedený na předávacích protokolech převzal, neví proč to tam není uvedeno, je to ta kompenzace. V té době měli asi šest vozů.

Svědék M. K., jednatel společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. uvedl, že pro ně dělal žalobce nějakou kabeláž, podrobnosti neví. Neví, zda byl dodán i nějaký materiál jako kompenzace špatně provedených prací. Věc měli na starosti zaměstnanci M. Š. a M. R.

Podle § 24 odst. 1 ZDP výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.

Podle stávající judikatury správních soudů ze znění citovaného ustanovení § 24 odst. 1 ZDP vyplývá, že daňovým výdajem není každý výdaj vynaložený daňovým subjektem, ale pouze takový, který byl vynaložen za účelem dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Daňově uznatelnými výdaji podle § 24 odst. 1 ZDP jsou tak pouze výdaje, které lze jednoznačně logicky přiřadit k příslušným výnosům a pro které tedy platí princip věcné shody,

jak vyplývá z ustanovení § 23 odst. 1 citovaného zákona vymezujícího základ daně. Prokázat výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů je podle § 92 odst. 3 daňového řádu povinností daňového subjektu. Pouhé tvrzení daňového subjektu, že se o takové výdaje jedná, k daňové uznatelnosti nestačí (viz např. rozsudky NSS ze dne 25.3.2005, sp. zn. 7 Afs 82/2004; ze dne 28.4.2005, sp. zn. 2 Afs 95/2004, www.nssoud.cz).

Soud konstatuje, že důkazní břemeno mezi daňovým subjektem, tj. žalobcem, a správcem daně je v daňovém řízení rozvrženo nerovnoměrně ve prospěch správce daně, neboť ten je povinen prokazovat toliko skutečnosti uvedené v ustanovení § 92 odst. 5 daňového řádu. Podle písmene c) tohoto zákonného ustanovení má tedy mj. povinnost prokázat skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem, přičemž pokud zjistí některou okolnost zpochybňující údaje vedené v těchto dokumentech, přechází důkazní břemeno podle ust. § 92 odst. 3 ZSDP na daňový subjekt. Ten pak musí prokázat všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván. V takovém případě daňový subjekt musí prokázat svá tvrzení a za tímto účelem předložit důkazní prostředky či navrhnout jejich provedení. Pokud takové důkazy prokazují jeho tvrzení, přechází důkazní břemeno zpět na správce daně, v opačném případě platí, že daňový subjekt důkazní břemeno neunesl a správce daně tak může vydat v jeho neprospěch rozhodnutí. Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal. Důkazní prostředky zde budou pravidelně pocházet ze sféry mimo účetnictví a de facto nahradí či doplní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné účetnictví, což bylo konstatováno Nejvyšším správním soudem např. v jeho rozsudcích ze dne 30.8.2005, sp. zn. 5 Afs 188/2004, a ze dne 12.4.2006, sp. zn. 5 Afs 40/2005, www.nssoud.cz.

K unesení důkazního břemene daňovým subjektem tak nestačí jen formálně zdánlivě bezvadné doklady o přijetí zdanitelného plnění a odeslání zdanitelného plnění, jak tomu bylo v projednávaném případě. Důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Jestliže zdanitelné plnění nebylo uskutečněno, jak je plátcem deklarováno, nemůže být důkazní povinnost naplněna pouhým předložením, byť formálně správného, daňového dokladu, jak opakovaně bylo vysloveno v nálezech Ústavního soudu např. ze dne 11.2.2008, sp. zn. I. ÚS 1841/07, ze dne 15.05.2001, sp. zn. IV. ÚS 402/99, které jsou dostupné na www.usoud.cz, nebo v rozsudcích Nejvyššího správního soudu např. ze dne 21.4.2010, sp. zn. 9 Afs 111/2009, a ze dne 21.4.2010, sp. zn. 9 Afs 1/2010, které jsou dostupné na www.nssoud.cz.

Soud konstatuje, že mezi stranami je sporné, zda žalobcem nakoupené autopříslušenství je daňově uznatelným výdajem ve výši 806 259,15 Kč na zakázku spočívající v kompletních elektrorozvodech a jejich uložení, dodávce a montáži zabezpečení a dalších bezpečnostních elektrických zařízení v areálu společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. v Dolním Jiřetíně, když toto autopříslušenství poskytl společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. jako kompenzaci za neprovedení díla ve sjednaném rozsahu. Správce daně ani původní

žalovaný neuznal autopříslušenství zachycené v předávacích protokolech č. 2007-128 a č. 2007-166 jako náklad na dosažení příjmů plynoucích z uvedené zakázky v Dolním Jiřetíně. Žalobce pochybnosti o důvodnosti vynaložení těchto nákladů v souvislosti s uvedenou zakázkou nevyvrátil.

Jako důvod stornování prvních dvou faktur 2007-083 a č. 2007-102 v celkové hodnotě 893 520,10 Kč žalobce uvedl neprovedení některých prací. Tím mělo dojít ke snížení původní sjednané ceny za dílo z 2 000 000,- Kč na 1 106 479,90 Kč. Žalobci bylo za celou realizovanou zakázku uhrazeno 1 253 144,60 Kč. Za této situace však nedává smysl a ani žalobce ani žádný ze svědků nikterak nevysvětlil, proč byla poskytnuta podruhé kompenzace za některé neprovedené práce v podobě dodaného autopříslušenství v celkové hodnotě 806 259,15 Kč bez DPH. Žalobce by pak dostal zaplacenou pouze 446 885,45 Kč, tedy necelou čtvrtinu původně sjednané ceny díla. Z výpovědi svědka Š. ani z jiných dokladů nevyplývá, že by došlo k tak výraznému snížení objemu zakázky. Žádný z listinných dokladů nekonkretizuje zjištěné vady či nijak nemodifikuje původní dohodu. Jediná informace, že nedošlo k realizaci celé zakázky, pochází od žalobce a velmi nekonkrétně od svědka Š., který na jedné straně uvedl, že byla provedena práce, která byla objednána a dále, že měli k nějakým provedeným pracím výhrady, za něž žalobce nabídl kompenzaci v podobě nějakých věcí do aut. Svědek Š. neuměl vysvětlit rozdíl mezi obsahem dodacího listu, který obsahuje položky související s realizací díla, a obsahem předávacího protokolu, který obsahuje autopříslušenství. K vlastnímu dodání předmětného autopříslušenství uvedl, že ho to nezajímalo a nic o dodávce tohoto auto příslušenství nevěděl ani jednatel žalobce. Soud podotýká, že z předávacích protokolů plyne, že mělo být předáno mimo jiné např. 2 100 kusů konektoru s odbočkou červený, 164 m² husí krk SLT 12 (18 mm), 556 ks kapotového spínače bílý a červený, 6699 kusů 5x0,75 mm vidlička, atd. Z předaného autopříslušenství je patrné, že nemohlo být využito pro šest vozidel, které provozovala v té době společnost PROFI-RENOVA s.r.o., přesto se žádný ze svědků nezminil o tom, co se s takovým množstvím součástí a navíc v poměrně vysoké hodnotě stalo a jak byly využity. Ani z výpisu z obchodního rejstříku společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. nevyplývá, že by se zabývala opravou vozidel, elektroinstalacemi nebo příbuznými obory.

Další pochybnosti vzbuzující okolností je předání autopříslušenství ve dvou dodávkách, a to dne 30.10.2007 a dne 14.12.2007. Dne 30.10.2007 měla být společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. předána faktura č. 2007-128 na částku 691 835,80 Kč a současně s ní mělo být dodáno autopříslušenství v hodnotě 548 935,27 Kč. Rovněž dne 14.12.2007 měla být předána společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. faktura č. 2007-166 na částku 561 307,80 Kč a současně s ní mělo být dodáno autopříslušenství v hodnotě 257 323,88 Kč. Takovéto jednání však postrádá zjevnou logiku, když ani žalobce svůj postup v průběhu řízení nijak neosvětlil, naopak je zde důvodná pochybnost, že spolu transakce předání autopříslušenství a realizace zakázky v Dolním Jiřetíně nesouvisí, když nebyl prokázán opak. Za takového stavu však celkový náklad ve výši 806 259,15 Kč na dodané autopříslušenství nemůže být uznán jako daňově účinný pro neprokázání souvztažnosti ke zdanitelnému příjmu. Na těchto zjištěných pochybnostech nemůže nic změnit ani nesprávné vyhodnocení skladové evidence žalovaným, který část autopříslušenství považoval za dodané J. N. pod položkou č. 53, nikoliv za dodané společnosti PROFI-RENOVA s.r.o. pod položkou č. 54, ačkoliv ze skladové evidence vyplývá opak. Soud tedy konstatuje, že původní žalovaný ani správce daně nepochybili, pokud uvedené náklady na materiál jako daňové uznatelné neshledali.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. října 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Iva Tovarová